

CO JSME A CO BULEME?

Přeměna československého hospodářství v jednož sovětského pokračuje tak rapidně, že se to ani nestačí sledovat. V tisku občas z obrovitého a ze značné části utajovaného programu této hospodářské podřízenosti úřece jen leccos pronikne. Kromě účasti na různých těžiscích železné rudy a zemního plynu v SSSR, při níž se odčerpávají tisíce našich svařečů, zečnicků a dalších specializovaných dělníků, jsou v běhu další práce. Federální vláda nedávno oznámila, že v ČSSR se významně podílí mnoho velkých závodů i resortů na výstavbě a rekonstrukci lehkého průmyslu v SSSR, na úkolech strojírenství, elektrotechniky a chemického průmyslu. Československo začíná Rusům stavět širokopásovou trať 2500 pro dovoňpecký metalurgický kombinát, který má mít podle sdělení Štrougalovy vlády "velký význam pro další spolupráci ČSSR a SSSR v těžkém strojírenství." O několik dnů nato se dočítáme o jiné gigantické stavbě v sovětském plynárenském komplexu karačaganak až na Urale. Postavíme tam dokonce komunikace, mosty, které vyrobíme u nás a přepravíme ve stovkách vagónů. i jiné stavby. Celkem jen zde bude pracovat 6 tisíc stavbařů!

Stranou nesmějí zůstat ani zemědělci, kteří pomáhají realizovat "potravinový program" v SSSR, který zkráchoval. A tak moravská družstva sázejí obilí a řepku dokonce i na bývalé "obilnici Evropy", Ukrajině, i v Gorbačovově stavropolské oblasti. Slušovičtí pěstují pro SSSR speciální druhy dobytka...

Jak píše 19.1.1987 Lidová demokracie, "nejdou podmínky, za nichž se bude stavět, příliš příznivé...a vyžadují se mimořádné pracovní postupy." /Dodejme: "pracuje se" v močálech, kde řadí milióny komárů nebo zase v krutých polárních mrazech či v úpalu středoasijských stepí//

Jedna z největších velmocí světa není schopna si vypěstovat v nejrůdnější evropské půdě řepku a obilí, nedokáže si sama postavit mosty, silnice, lidská obydlí a průmyslové objekty! Proto si v roli otrokáře dává posílat tisíce otroků. A kolaboranti obětují české a slovenské lidi bez skrupulí. Zvyšují z kapes národního hospodářství platy a premie. Nevadí jim však, že tyto pracovní síly pek chybí doma. Co je jim po našem vlastním rozvoji? Aby se zavděčili Kremlu, a tak si uchránili své otrěsené pozice, dělají všechno, co vidí moskevskému panstvu na očích. A ještě víc. Jejich tzv. čs.-sovětská integrace, k níž znovu v lednu vyzval Štrougal, kooperace podniků, společné programy, to vše je jen přípravou na postupnou likvidaci ekonomické samostatnosti a posléze i samostatnosti státní. Svoboda a suverenita je pro ně již dávno odhozenou veteší. Kdyby mohli hlasovat pro splnutí se sovětským soustátím, všichni by jednomyslně zvedli ruce.

Jenže naštěstí to nyní již nezáleží na nich. Dřív nebo později, ale jednou zcela určitě, tyto nepřátelské plány, ohrožující národní existenci se zhroutí. Jejich připravovatelé se za svou činnost budou zodpovídat.

BULDOČÍ ZABEJČENOST

Nedávno vysílali v čs. televizi seriál o Gottwaldovi; směs polopravd a otevřených lží, v němž si autor, pracovník Ústavu dějin KSČ Matějka, dovolil zahrávat s národní historií jako se směšnou atrapou. Nejhorší na seriálu nebylo jen to, co obsahoval, ale především, co o Gottwaldovi a KSČ zamlčel. Není divu, že do televize i redakci tisků došly většinou dopisy čtenářů, kteří seriál kritizovali. Tento obecný odpor však nedávno televizní vysílání dopisů zatajilo, a tak v besedě o seriálu přečetli jen několik ohlasů částečně kritických a zčásti pochvalných.

Není pochyb, že se autorům i aktérům seriálu dostane státních a jiných cen; to však nezmení nic na faktu, že tu vyrobili umělecký hybrid a souhrn faktických historických lží. Herci Štěpničkovi, který tu hrál Gottwalda jako mladistvého elegána a svěžího vždy duchaplného junáka, v besedě mimoděk utekla rozkošná charakteristika. Prý se mu na titulní postavě, jak řekl, líbila ta její "buldočí zabejčenost..." Proboha, zarazili se a ztuhli ostatní účastníci besedy, a Matějka to honem poopravil na "zaujatost".

Nicméně "buldočí zabejčenost", toto dvojí srovnání vypůjčené ze života zvířat, diváci si asi s chutí poneseu dál. I když upřímně řečeno, nebyla to jen o s o b n í zabejčenost, ~~neboť tedy "zabejčenost"~~. Hlavní postava seriálu byla přece od počátku své politické činnosti řízena Stalinem a jeho aparátem. Jak sám Gottwald přiznal, "jezdil se učit do Moskvy, jak zakroutit krk

československé demokracii, poslouchal Stalina na slovo, byl jeden z jeho nejposlušnějších žáků, plány sovětského imperialismu mu byly nad zájmy Československé republiky - a nakonec dal na příkaz Moskvy popraviti i své nejbližší spolupracovníky, což samozřejmě autor seriálu s chutí přehlédli.

Vlastnosti buldoka a býka, které Štěpničkovi tak ujely, projevíly se v absolutní podřízenosti Stalinovi a kominterně i v naprostém pošlapání zájmů českého a slovenského národa - v pošlapání cynickým a vpravě zabejčeném... Nechtěně tu Štěpnička charakterizoval Gottwaldovu vpravdě nepřičetnou bezohlednost hledící si jen vlastního cíle, býčí neurvalost a krutost i buldočí zatvrzelost maskovanou gesty a tváří záviálního rozšafy, přemýšlivého zapalovače fajfky, hodného dědečka. Postava Gottwaldova - a nejen jeho - čeká ještě na svého Feuchtwangera nebo Zweiga, aby se o ní řekla pravda.

SEVERUS

VRAHOVÉ...

13. ledna 1987 zahynuli u řeky Chomutovky v městě Chomutově čtyři školáci. Jak píše Rudé právo, "tragedii způsobila nárazová vlna, která vznikla při odpouštění Křimovské přehrady." Pracovníci podniku "Povodí Ohře", kteří toto neštěstí zavinili, však tvrdí, že prý "formou obvyklého zásahu regulace přehrady bylo vypuštěno do řeky běžné, v podstatě nevelké množství vody." Odborníci, podle Rudého práva, nyní "hledají odpověď na otázku, co mohlo způsobit takovou stěnu vody a ledové tříště, která chlapce připravila o život."

Zdalo by se logické, že například Mladá fronta se bude více o tuto tragedii zajímat, vždyť jde o mladé lidi. Ale vedení tohoto deníku už dávno zájmy mladých lidí hodilo přes palubu...

Několik dní po tragedii se jaksi mimochodem hovořilo o tom všem v televizní besedě věnované povodním. Zástupce "Povodí Ohře", mladý inženýr, komentoval tento zločin s lehkým, téměř pobaveným úsměvem na tváři a televizní redaktor se nesnažil jeho drzé blábolení zastavit. Prý to bylo "všechno v normě", vysvětloval mladík. V normě techniků jsou tedy dnes již i lidské životy? Možná, dokonce, že normy překročili a že je zato čekají premie!

IGNOTUS

NAŠE ZDRAVOTNICTVÍ

- Naše zdravotnictví je vysoce humánní
myslí na člověka
každý má právo na zdraví
socialistický stát vynakládá velké prostředky
na péči o zdraví lidu
Na nic jiného nemyslíme
než na blaho lidí
Zaujímané máme přední místo na světě...

Nárok na slevu při nákupu zlata
pro nové zuby
má každý veřejný činitel
a to na šest hořejších zubů uprostřed
a šest dole
aby svůj zářící pozlacený chrup
mohl bez obav cenit na občany
a ze široka se usmívat
na konci projevů
když se odevšad valí šedivý potlesk

SILENTIUS